

любивы Поляцы, и горката си майкѣ... и името си... и доблестнаго Казимира, който... въздыша и кълне името на прѣдателя... Каква разниѣца между цѣлувкыѣ на едниѣ любозницѣ и Сибирь! Но ина еще Поляци тѣй безумни щото да прѣдпочитатъ Сибирь или бѣсилото повече отъ цѣлувкыѣ на рускыниѣ любовницѣ!.. Но не! азъ не окайвамъ тебе, а окайвамъ мене си; защото наистинѣ съмъ въ недоумѣніе, не знаѣмъ какво да правѣмъ. Ты знаешъ добрѣ, че прѣди да ти връчи бунтовныйтъ Поляшкыя клубъ въ Парижъ тайныѣ писма до бунтовницыѣ въ Полшѣ, нужно бѣ да ся поручѣ на тѣхъ за тебе... като за истиненъ родолюбецъ и доблестенъ и искренъ. И азъ ся поручихъ на радо сърдце... тутакъ си... безъ да ся сумнявамъ ни най малко за честыѣ ти. Но ты банкрѣтира, и азъ като съмъ ся поручилъ трѣба да платѣмъ вмѣсто тебе. Но ето че азъ немамъ любовница, която да мя утѣши. .

Но чувай да ти кажѣ и друго. Вчера при вечеръ, участницыѣ въ поляшкыѣтъ клубъ, като ся научили туй което си извършилъ, отнесохъ ся съ мене твърдѣ